BRÖLLOPSLYCKA
på Sörmlandsdagen

När katrineholmaren Lennart Fasth — guldsmed till proffessionen — och Gun Andersson sammanvigdes till äkta makar annandag pingst var det inte under vilka former som helst. Nej, minsann, formerna var så där en hundra år gamla och bröllopet, som ägde rum i samband med Sörmlandsdagen på Skansen i Stockholm, gick helt enligt gamla sörmländska sedvänjor:

Brudgummen hälsades med ölstopet när han, åtföljd av byakarlar och spelmän, på hästryggen kom för att hämta bruden och efter vigseln dukades det till stort kalas på Sollidens scen. Brudföljet var liksom brud och brudgum klädda i folkdräkter och för att bröllopsmusiken hade den rätta klangen svarade Sörmlands spelmansförbund med Gustaf Wetter i spetsen.

Programmet inleddes med festtåg från Djurgårdsbron till Solliden och senare red brudgummen följd av spelmän m.fl. från Älvrosgården till Värmlandsgården, där han hämtade bruden i hennes "hem". På trappan välkomnades han av bönmannen, som varit mellanhand vid frieriet, bruden — och ett stop öl. Bruden färdades i vagn till Seglora kyrka, där vigselförrättaren, komminister Ingmar Andreasson, tog emot på trappan.

Vid kyrkan, liksom vid Älvrosgården och Värmlandsgården, myllrade det av turister och "vanliga" Skansen-flanörer, som med kameran i högsta hugg försökte föreviga det ovanliga bröllopet.

Efter vigselakten bar det av till Solliden, där man dukat till stort kalas på scenen. Det tiotal rätter som bröllopsföljet med prästen och prästfrun i spetsen fick smaka var visserligen fingerande, men fil. lic. Olof Veirulf gav publiken en initierad skildring av vad som åts och hur det gick till på bröllopsfesterna i gamla tider. Senare gav sig gästerna av till Högloftet, där en mera påtaglig bröllopsmiddag serverades.

På Sollidens scen medverkade bl.a. Kattrin i Klöfhälla, alias fru Edith Söderberg, som läste en bröllopsvers från 1871, och välsjungande Eva Sventelius. De sörmländska spelmännen spelade brännvinslåtar, skänklåtar, steklåtar m.m. och brudparet saluterades med dånande muskedundersskott. De nygifta fick också motta en del gåvor: Sörmlands spelmansförbund hyllade med en brudkista, Skansen gav ett gammalt sörmlandssmycke från Nyköping och från Folket fick brudparet på egen önskan en familjebibel.

Ett kraftigt ösregn satte P för dansen. NOV:s folkdanslag skulle haft uppvisning på scenen och kronan skulle ha dansats av bruden, men regnet gjorde trägolvet såphalt och skrämde bort större delen av publiken. Hr Veirulf förklarade dock att regnet var ett gott tecken; regn i brudkronan betyder lycka...

Senare fortsatte de omkring 100 spelmännen från Sörmland med den spelmansstämma, som inleddes på Sollidens scen på pingstdagen.

Ammi

Sörmlandsdag på Skansen

Det sörmländska brudparet på Skansen, Lennart Fasth och Gun Andersson, båda från Katrineholm.

På annandagen hölls Södermanlands dag på Skansen i Stockholm. C:a 20.000 besökare passerade entréerna trots regn på eftermiddagen.

Programmets höjdpunkt var ett äkta sörmländskt bröllop. Brudparet Gun Andersson och Lennart Fasth, båda från Katrineholm vigdes iklädda Vingåkersdräkter i Seglora kyrka.

Dessförinnan hade brudgummen ridit till Ekhäradsgården och hämtat si brud. Spelmannen Gustaf Wetter ledde 100-talet Sörmlandsspelmän som underhöll i de olika gårdarna på Skansen.

"Kattrinä i Klövhälla" berättade Sörmlandshistorier efter vigseln. Bröllopsmiddagen på Högloftet var anordnad av Södermanlands spelmansförbund, som senare svarade för spelmansstämman på Solliden.

Tisdagen den 4 juni 1963

Katrineholmares bröllop pingstsuccé på Skansen

K-K

Katrineholmsbrudparet Lennart Fasth och Gun Andersson vid Skansenbröllopet.

En ridande brudgum, 100 spelande sörmländska bygdemän, danslag och slutligen bröllopsfest med bl. a. bygdemålshistorier fick Skansen-publiken uppleva annandag pingst, då ett riktigt sörmländskt bröllop ägde rum där. Brudparet var folkdansarna Gun Andersson och Lennart Fasth från Katrineholm, han guldsmed, hon väverska och, båda var klädda i Vingåkersdräkter, då de gifte sig i Seglora kyrka.

Dessförinnan hade brudgummen ridit till Ekshäradsgården, där han hämtat sin brud och varifrån bröllopsföljet utgick. Redan dessförinnan hade de 100 sörmländska spelmännen under riksbekante Katrineholmsspelmannen Gustaf Wetters ledning underhållit i de olika gårdarna på Skansen.

Efter vigseln begav sig hela följet till Solliden, där det blev musik och dans och där »Kattrinä i Klövhälla» berättade Sörmlandshistorier.

Sedan brudföljet begivit sig till bröllopsmiddagen på Högloftet hölls spelmansstämma på Solliden, anordnad av Södermanlands spelmansförbund.

Bondbröllop på gammalt vis på Skansen

Sörmlandsparet Lennart Fasth och Gun Andersson tågar in i Seglora kyrka följda av brudnäbb, påkläderska och böneman, allt enligt gamla allmogeseder.

Pingstens varmaste bröllopspar blev guldsmeden Lennart Fasth och hans brud, den blyga väverskan Gun Andersson från Katrineholm, när Skansen och tidningen Folket på annandagen höll stort sörmländskt bondbröllop för dem. I lång stadig yllerock och svart stormhatt kom brudgummen ridande med följe i stekande sol efter att ha hämtat sin ängsligt leende brud i Ekshäradsgården där hon friserats med bistånd av intendent Margareta Tullander, som såg till att processionerna klaffade hela vägen.

I brudföljet ingick Österåkersdräkter, yllekoltar i modell från 1300-talet, dolda bandinspelare mellan förklädena och så en annandagsdräkt från 1877. Ett tolv man starkt spelmanslag ur Sörmlands spelmansförbund tågade före de fyra brudnäbbarna, som enligt huvudarrangören, dr Olof Veirulf, alltid haft till uppgift att peta undan hästlort för brudparet.

Komminister Ingmar Andrae väntade vid altaret dit de unga tu tågade under den skiraste brudpäll medan spelmännen av alla krafter klämde i med "Mörke brudmarsch". Kyrkan var smyckad med luktärter, rosor och syrener och levande ljus fladdrade romantiskt när kantor Gustav Hellblom på sin 200-åriga nyinvigda orgel spelade "Den blomstertid nu kommer".

Komminister Andrae anknöt i sitt brudtal till tidlösa traditioner och värden. De nygifta färdades sedan i lövade skrindor till Solliden där ett långbord dukats fram inför en talrik publik. Dr Veirulf beskrev ingående ett bondbröllops alla ceremonier alltifrån krusande och bordsplacering till brännvinslåtarna. Ett par rediga stånkor fick gå laget runt men brännvin var det dåligt med. I stället läste Katrina i Klövhälla, fru Edit Söderberg, en dikt av sockenspelmannen "Fram i Floda"; två rotesoldater sköt salut med gamla flintlåsgevär, och spelmanslaget skänkte en brudkista. Från Skansen överlämnades ett smycke.

Eva Sventelius sjöng Vingåkersvisan och sedan började det regna och kalaset fick ett brått slut. Men innan vi bröt upp hade dr Veirulf givit oss ett suveränt tips om hur man behåller kärleken i sitt hus: det är bara att ta tre löss ur den älskades lugg och steka dem i smör och sen blir allt bra igen.

TJANN

Pingsthelgens bröllopspar

Folket 4-6-63

Katrineholmarna Lennart Fasth och Gun Andersson vigdes annandag pingst i samband med Sörmlandsdagen på Skansen i Stockholm. Bröllopet gick helt enligt gamla sörmländska sedvänjor och kunde lika gärna ha ägt rum för hundra år sedan. Bruden och brudgummen var liksom brudföljet klädda i folkdräkter och före vigseln hämtade brudgummen sin brud till häst i hennes "hem". Senare spelades ett stort bröllopskalas upp på Sollidens scen och brudparet fick motta gåvor från bl. a. Sörmlands spelmansförbund, Skansen och Folket.

Lennart Fast och Gun Andersson uttogs som bekant till Sörmlandsdagens brudpar bland flera sökande som skickade in sina anmälningar till Folket. Här ses de efter vigseln på väg mot Sollidens scen.

Mer om bröllopet på Mellanslagen!

KATRINEHOLMS-ORTEN

ovisning — Fint simmarbesök

Folket d. 7-6-63

Från Sörmlandsdagen på Skansen i Stockholm. Brudgummen Lennart Fasth rider här, åtföljd av bl. a. spelmän, för att hämta sin brud, Gun Andersson, till vigsel i Seglora kyrka. De två katrineholmarnas bröllop var som vi tidigare omtalat huvudnumret vid Sörmlandsdagen. Det är Lennart Fasth som rider i mitten.